

ΑΡΙΘ. 121.—ΤΟΜ. Ε΄.

ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 7 Νοεμβρίου 1891.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

**ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ΄ ΑΣΤΕΡΟΣ**

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἔινε καθ' ὅλα ἀνεξήρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστιζέει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαρίζόμενα.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνόμους ἐπιστολάς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε πονήν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἀγνώστος παρ' ἀξιολόγου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιεύμενον. Ἐὰν αἱ ἀνόνομοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιστῶν τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἀρθρῶν.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευμένα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἷα δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεως τῶν καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λίθελλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαῖα συμβάντα δύναται νὰ ἀναγγέλλῃ τὸν ἄλλον τε ἀπαρῶν τούτου κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια δρ. 30 ἕξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 45 » » 26

**ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΟΥ ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ΄ ΚΑΙ ἘΞΩΤΕΡΙΚΟΥ΄**

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἰδιοκτῆτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα προηγούμενα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνὰ τριμηνίαν θὰ δένονται εἰς τόμους χάριν τῶν τριῶν μνηστορημάτων. εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἀπὸ σήμερον οὐδεὶς προηγούμενος ἀριθμὸς πωλεῖται, μόνος ἄνευ τῶν προηγούμενων οἱ δὲ ἐγγραφεμένοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πᾶσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἀπᾶξ μὲν καταχωρούμενοι τιμᾶται 80 λεπτ., δις 60, τρις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἀπᾶξ 60, δις 40, πολλαῖς 30, τῶν δὲ ἀγγελίων καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἀπᾶξ λεπ. 20, δις 15, πολλαῖς 10.

ΠΕΜΠΤΗ 7 Νοεμβρίου. — Τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ 33 μαρτύρων. — Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 45. — Δύσις ὥρα 4, λεπ. 46.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1891.

Ὁ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ὅσα ἐγράψαμεν περὶ ναυτικοῦ πρό τιμῶν ἡμερῶν, ἅτινα εἶνε ἀπλῆ μόνον εἰσαγωγή τῶν ὅσων θὰ διαπραγματευθῶμεν, συνδέονται στεγανῶς μετὰ τοῦ στρατοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ ζητήματος, τὸ ὅποσον μᾶς φαίνεται κατεταρατώθη ἐν πληρεῖ ζωῇ ἐντὸς τῶν δύο ἀνηλεῶς δερόντων κομμάτων τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ βραχυμέριμοι βουλευταὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν τέλος κατώρθωσαν νὰ γαλαρώσωσι καὶ τοὺς ἐσχάτους κρίκους τῆς πειθαρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Εἶδομεν ἰδίους ὀφθαλμοῖς καὶ ἠκροάσθημεν ἰδίως ὡς πλουσίους ἀνεπτυγμένους καὶ μὴ, βεβλακευμένους ἐκ τῆς ἡλικίας βουλευτῶν ἀνεβοκαταβαίνοντας τὸ θέρος ἐν ἰδρωτὶ τοῦ προσώπου τῶν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ζητούντας ἢ ἀπαιτοῦντας, τί φρονεῖτε; νὰ μεταθέσωσι τοὺς ἀ π λ ο ὕ ς σ τ ρ α τ ι ὠ τ α ς συγγενεῖς τῶν ψηροφόρων τῶν ἐκ τῶν λόγων τῶν ἐπαρχιῶν εἰς ἐκείνους τῆς πρωτεύουσῆς, ὅπως οἱ στρατιῶται οὔτοι εἶνε ἐγγὺς τῶν συγγενῶν ἢ φίλων τῶν. Γράφομεν τοῦτο ὡς χαρακτηριστικώτατον παράδειγμα τοῦ επαγγέλματος τῶν μιστῶρων τοῦ ἔθνους καὶ ὡς χαρακτηριστικώτατον παράδειγμα τῆς θέσεως ἐνός διοικητοῦ συντάγματος, ἐνός στρατηγοῦ, συνταγματάρχου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ τοποθετήσῃ κἀν τοὺς ἀπλοῦς στρατιῶτας του κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ κράτους ἄνευ τῆς γνώσεως, ἢ θελήσεως τοῦ ἐκλεκτοῦ, ἐνεκα τοῦ ἀγραμμάτου, μαζαγρέτου, ἀσανδάλου καὶ μεθύσου ὄχλου εἰς χεῖρας οὐτινος μίᾳ ἡμιμαθῆς ἐθνοσυνέλευσις καταργήσασα τὴν Γερουσίαν τυρλῶς ἔδωκε τὴν ψῆφον καὶ ὀλόκληρον τὴν τύχην τοῦ Ἑλλήν. λαοῦ, ὅπως ἐλλέγη τοὺς τοιοῦτους δούλους του βουλευτάς. Τὶ λέγομεν τὴν τύχην, τὸ εἰμαρμένον ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ὀλοκλήρου τοῦ Πανελληνίου; διότι οἱ ἐσχάτοι οὔτοι τῶν Διονυσίων Στάφυλοι, Θάλητες καὶ Βάχχοι, οἱ λιανοφόροι καὶ θυροφόροι οὔτοι, οἱ τὸ Εὐσεὶ καὶ Σαβοῖ κροταλίον-

τες καὶ τυμπανίζοντες, ἀμαξοδρομοῦντες ἐν φρικτῇ μέθῃ δὲν εἶνε βέβαια ὁ Ἡγεμὼν λαὸς ὁ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς βασιλείας ἐνός συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐνθρονιζόμενος ὡς ἀνώτατος δικαστῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου του. Ὅχι βέβαια ὁ μέθυτος καὶ ἀγραμμάτος καὶ ἀσανδάλος ὄχλος ἂν καὶ υπερβαίῃ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ εἶνε κάτοχος τῶν ψήφων, δὲν εἶνε οὔτε τὸ ἔθνος οὔτε ὁ λαὸς, οὔτε τὸ πανελλήνιον, ἀλλ' ὄχλος, ὄχλος, ὄχλος, ὅστις τότε μόνον θέλει ὀνομασθῆ λαὸς καὶ μέλος τοῦ ἔθνους, ὅταν διδαχθῇ, ὅπως ὁ ἴδιος νηφάλιος ποιῆ διάκρισιν πρῶτον τῆς λευκῆς ψῆφου ἀπὸ τῆς μαύρης καὶ δεύτερον πρὸς ποῖον εἶνε ὑπόχρεως ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ ρίψῃ ἐκάστην. Τοῦ ὄχλου τούτου ποιήσαντες οἱ δῆθεν οὔτοι βουλευταὶ πολυειδῆ χρῆσιν διὰ τοῦ οἴνου, τῆς δωροδοκίας καὶ παντὸς μέσου διαφθορᾶς κατώρθωσαν νὰ φατριασῶσι σήμερον καὶ πάντας τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς, τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ αὐτοὺς τοὺς στρατιώτας.

Ἀναντίρρητος ἀλήθεια! Τοιαύτη εἶνε ὡς μὴ ὄφειλε ἢ τοῦ στρατοῦ ἡμῶν τύχη. Δὲν εὐρίσκετε ἓνα στρατιωτικόν, ἀνήκοντα εἰς τὴν πατρίδα ἐὰν καὶ πατριώτην τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τοὺς ποντίρικας τῶν δύο κομμάτων, ἐκφυρηνίζοντα σκώματα καθημαζευμένα κατὰ τῶν ἀντιπάλων του. Δὲν ἐπεμβαίνομεν, οὔτε εἰς τὰς καταθυμοδορήσας ἀντιζηλίαις τῶν, οὔτε εἰς τὰς ἀλληλοεχρησίας τῶν, ὅταν πρόκειται ὡς καρχαρίας ὁ εἰς νὰ καταβροχθίσῃ τὸν ἕτερον ἀλλ' ἐρωτῶμεν τί μέλλει γενέσθαι; Ὅφειλομεν ναρκωδῶς, ἀνεγέρτως νὰ θεώμεθα τὴν ἐφ' ὅλης τῆς Εὐρώπης ὁσημέραι ἐπεκτεινομένην φοβεράν κρίσιν κομπορημονοῦντες ἐν βηταρμῇ καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἑλλήν στρατιώτης ὄφειλε νὰ εἶνε ὁ πρῶτος σκοπὸς τῆς Ἀνατολῆς;

Πανταχόθεν τὰ νέφη πυκνοῦνται καὶ ὁ ὄρφνος καλύπτει τὸν οὐρανὸν ἐκάστης μεγάλης ἐπικρατείας τῶν δύο ἡμισφαιρίων.

Ἡ Ἰσπανία καὶ Πορτογαλλία εὐρίσκονται εἰς τὰ πρόθυρα τῆς χρεωκοπίας. Οἱ Ἕλλησι καὶ μέτρι τοῦδε ἐν χροσῶ κολυμβῶντες Παρίσιοι φορτωθέντες τὰ δάνεια τῆς Ἱβηρικῆς Χερσονήσου καὶ τῆς Ρωσσίας ἐπαπειλοῦνται ἐκ φοβερᾶς ἀχρηματίας, ἢ Γερμανία δὲν εὐρίσκεται εἰς καλλειτέραν εὐπορίαν, ἢ λιμοκτονοῦσα Ρωσία ἐπαπειλεῖται ἐξ ἐπαναστάσεως καὶ ὁ ἑνορχος, ὁ ἀρειμάνιος καὶ παρβαλέος Σουλτάνος Χαμίτ ἐλληβορισθεὶς ρίπτει καθ' ἐκάστην ἐν χειρόκτιον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ λόρδου Σώλσβουρη.

